

Sygn. akt IV KO 125/18

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **W. S.**

oskarżonego z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 29 stycznia 2019 r.

wniosku Sądu Rejonowego w K.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K. postanowieniem z dnia 12 grudnia 2018 r., sygn. akt VIII K [...], na podstawie art. 37 k.p.k., tj. z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy W. S., oskarżonego o popełnienie przestępstw z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. oraz z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu – Sądowi Rejonowemu w W.. Uzasadniając wniosek wskazano, że oskarżony obecnie przebywa w Domu Pomocy społecznej w M. oraz na opinie biegłych psychiatrów (w tym opinię uzupełniającą) i psychologa, z których wynika, że cierpi on na organiczne zaburzenia zachowania i osobowości, będące wynikiem uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego po przeżytym wylewie krwi do mózgu. Zdaniem biegłych, zaburzenia te pozwalają oskarżonemu na udział w postępowaniu karnym z pomocą obrońcy, jednakże z uwagi na ogólny stan zdrowia, poza sferą psychopatologiczną również zaburzenia neurologiczne, w tym

niedowład połowiczny prawostronny, oskarżony nie jest zdolny do odbywania podróży i stawiennictwa na wezwania sądu położonego w K..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie przedmiotowej sprawy w trybie art. 37 k.p.k. do rozpoznania sądowi położonemu w pobliżu miejsca zamieszkania (pobytu) oskarżonego W. S. jest zasadny. Sąd Rejonowy w K. w sposób przekonująco wykazał bowiem istnienie okoliczności przemawiających za uznaniem, że za takim postąpieniem przemawia wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości. W szczególności, powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego trafnie wskazał, iż przez dobro wymiaru sprawiedliwości rozumie się m.in. potrzebę doprowadzenia do procesu, którego przeprowadzenie jest mało realne bez odejścia od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy. W takim wypadku zazwyczaj chodzi o sytuację, gdy stan zdrowia oskarżonego nie czyni wprawdzie niemożliwym jego udziału w rozprawie, ale wyklucza, względnie poważnie utrudnia stawienie się w sądzie odległym od miejsca zamieszkania oskarżonego.

Wypada uznać, że taka sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie. Oskarżony W. S. przebywa w Domu Pomocy Społecznej „[...]” w M., który oddalony jest od Sądu Rejonowego w K. o prawie 100 km. W świetle sporządzonych opinii specjalistycznych jest człowiekiem w znacznym stopniu niesprawnym, którego dojazd do sądu właściwego miejscowo jest w praktyce niemożliwy, co jednak nie oznacza, iż wykluczony jest jego udział w rozprawie prowadzonej w sądzie położonym możliwie blisko miejsca jego pobytu, kiedy to nie zachodzi konieczność odbycia dłuższej podróży. Sądami położonymi najbliżej M. są sądy usytuowane na terenie X. oraz Sąd Rejonowy w W.. Sprawę W. S. przekazano do rozpoznania temu Sądowi, przy uwzględnieniu, że swoim rejonem obejmuje M..

Mając to wszystko na uwadze, orzeczono jak w postanowieniu.